

ZLATODŮL U KLÍNCE

↑ Text a foto:
Vojtěch Pavelčík

V současnosti nese tato lesní lokalita nedaleko Klínce u Prahy název „V Pekle“. Proč naši předkové zvolili zrovna toto jméno, je na první pohled zřejmé. I za slunečného dne tmavý les, podivně formovaná krajina a uprostřed toho všeho tajemná díra do hlubin země...

Jak je však již z nadpisu zřejmé, nejedná se o žádný vstup do pekla. Ona díra v zemi je odvodňovací štola, místními zvaná Čertovka, a podivně zvlněná krajina v jejím okolí není nic jiného než zbytky středověkého dolu na zlato.

To, že se na jih od Prahy, zejména pak v okolí Jílového a Nového Knína ve středověku dobývalo zlato, není žádná novinka. Zlato se zde těžilo zejména hlubinným způsobem (tedy v ražených štolách), případně rýžováním v některých vodních tocích (například Kocába či Bojovský potok atd.). Zlatodůl u Klínce však nepatří ani do jedné z těchto skupin.

Na několika místech se v tomto kraji totiž dobývalo zlato i povrchovým způsobem, a to je právě případ naší lokality. Zlato se zde nachází ve vrstvách naplavených hornin vzniklých působením pravěkého veletoku, který někdy před 23–20 mil. let odvodňoval střední Čechy a naplaval zvětralé horniny z oblasti Podkrkonoší a Vysočiny právě do středních Čech. Zde se tyto zvětralé horniny a sedimenty usazovaly a pozdějším tektonickým působením pak byly vrstvy vyzdviženy do současných pozic. Tak došlo velmi zjednodušeně k tomu, že horniny obsahující zlato je možné dnes dobývat nejen z podzemí, ale na některých místech také povrchově z naplavených vrstev usazených sedimentů, či vyplavené v říčních korytech z takzvaných zlatonosných rozsypů.

Zlatodůl u Klínce byl založen pravděpodobně ve 14. století. S těžbou zlata a drahokamů v této lokalitě je spojováno i založení obce Klíнец, o které je první písemná zmínka již z roku 1310. Bývalý důl se dnes nachází v lese, v těsné blízkosti údolí potoka Korábky a nedaleko údolí Bojovského potoka. Celý prostor je vlastně takovým lesním údolím (chceme-li důlní pánvi o rozloze cca

150 x 50–70 metrů a hloubce 13–18 metrů), které od sousedícího údolí Korábky odděluje nevelký skalnatý hřbet. Celá tato pánev vznikla však uměle, a to právě vytěžením sedimentu a usazených štěrků z celého tohoto prostoru.

Pro povrchovou těžbu zlata je potřeba voda, hodně vody. Ta byla do dolu přiváděna soustavou dodnes patrných struh z nedalekých rybníků u Klínce, je však také možné, že pro potřebu dolu byl přímo do jeho prostoru sveden celý potok Korábka. Voda byla používána k vymývání vytěženého štěrku a oddělování zlatinek od nepotřebného materiálu a hlušiny. Hromady hlušiny, takzvané sejpy, jsou v celém prostoru dolu dodnes dobře patrné. Voda odtud zřejmě odtékala

↓ V prostoru bývalého zlatodolu jsou dodnes dobře patrné hromady hlušiny zvané sejpy.

zpět do údolí Korábky strouhou prokopanou v hřbetu oddělujícím obě údolí od sebe. Později, když důl dosáhl větší hloubky, již asi nebylo možné použít tento jednoduchý odvod odpadní vody a musely být vyraženy dvě nové odvodňovací štoly,

z nichž jedna je již opět zasypaná. Druhá se však dochovala a je zajímavou technickou a geologickou památkou. Štola má podobu tunelu dlouhého 47 metrů a je vyražena ve hřbetu mezi prostorem samotného dolu a údolím současné Korábky,

↑ Socha svatého Huberta od sochařů Jaroslava a Jiřího Bima.

mírně se svažuje, její profil je v různých místech proměnlivý, ale v celé délce je průchozí i pro dospělého člověka. Nalézá se asi 9 metrů pod povrchem okolního terénu. Jižní vstup do tunelu má mírně nálevkovitý tvar, naopak severní vyústění má tvar „klíčové díry“ a je zakončeno vylámaným prostorem o velikosti cca 9 x 3 metry. Zde bylo v minulosti zřejmě umístěno finální plavící zařízení.

Pokud chcete zlatodůl u Klínce navštívit osobně, je možné zvolit několik přístupových cest. Jen kousek od uvedené lokality se nachází železniční zastávka Klíнец, kam je možné dojet pohodlně vlakem přímo z pražského Hlavního nádraží. Trasa od zastávky není nijak značená, ale po-

kud se od trati vydáte údolím Korábky směrem ke Klínici, asi po 600 metrech narazíte na rozcestí s lesní studánkou, kde se vydáte doleva a po pár stech metrech jste přímo ve zlatodole. Stejnou cestou, ale obráceně, je možné se na místo dostat i přímo z Klínce, kam zajíždí autobus veřejné dopravy. Další možností je železniční zastávka Bojov, případně nedaleká lokalita Spálený mlýn, kde je možné zaparkovat i auto. Odsud vás do zlatodolu dovede značená cyklostezka Mníšecsko, spojující Klíнец a železniční zastávku Bojov.

Bohužel je s podivem, že i přes velice zajímavou historii a dodnes viditelné pozůstatky po těžbě se přímo v místě zlatodolu nenachází žádné označení této lokality. I přesto, že přímo prostorem dolu vede již zmíněná značená cyklotrasa a byla zde na podzim roku 2015 odhalena dřevěná socha Svatého Huberta (patrona všech lovců a myslivců), chybí sebemenší informační tabulka o doložení zlata. Zbudování nějakého panelu se základními informacemi a mapkou lokality se přitom přímo nabízí! Snad časem... Uvedená lokalita se nachází na mapě KČT č. 38 / A5-6.

← Jižní vchod do štolý může skutečně někomu připomínat vstup do pekla.

